

MIL ANYS DE MONTSERRAT

El Barça vol fer més màgica i santa la muntanya

Aquest darrer 27 d'abril es va celebrar a l'abadia de Montserrat, amb solemnitat, el mil·lenari del monestir, que segons mossèn Cinto Verdaguer, la muntanya era el nostre Sinaí, cor espiritual de Catalunya i indret de pau, de saviesa secular i de refugi per a tothom.

En aquest dia senyalat de la Mare de Déu de Montserrat, es van aplegar més de 5.000 persones en la celebració de la fundació del monestir, on es va treure a passejar la imatge de la Moreneta, peça romànica del S. XII, davant l'entusiasme i devoció dels fidels, que van acabar amb totes les llonganisses, la mel i mató i les coques ensucrades montserratines.

Montserrat és una muntanya màgica, amb una gran força energètica i magnètica, des d'on ja a l'Edat Mitjana els monjos van observar estranyes llums, que als anys 70 del segle passat també Lluís J. Grífol hi va mantenir un contacte telepàtic amb éssers d'altres mons. És així, que d'ençà 1977, cada dia onze de cada mes, s'hi aplega un grup de gent per seguir veient llums estranyes i objectes al cel que desafien tota lògica.

Tanmateix, trobem a faltar als restaurants i bars del nostre país, els gustosos aromes de Montserrat, pel que instem a l'abadia a que es recuperi aquest preuat licor.

Últimament, milers de persones i associacions s'han adreçat al pare abat i a l'associació de toponímia de Catalunya perquè es retorni el nom original de Carall Bernat a l'actual Cavall Bernat, a la que darrerament s'hi ha afegit amb determinació la Once, que són els que ho veuen més clar.

Hi ha molts barcelonistes que ja han reservat totes les cel·les disponibles i preparen una llarga caminada des de diversos pobles i ciutats de Catalunya fins el monestir, quan el Barça aconseguixi el triplet, com amb la santíssima trinitat del Pare, el Fill i l'Esperit sant, fent encara més santa la muntanya.

Hem de celebrar que finalment les nenes han estat acceptades a formar part de l'escolania i a partir d'ara podrem comptar amb les seves veus angelicals. Recordo que a l'escola franquista només ens deixaven cantar en català el Virolai, el 27 d'abril.